

hồ sen

*Hương rất nhẹ hôm nào tinh khiết quá
Quẩn quanh tôi mộng寐 đêm dài
Là mây bay trời cao xanh biếc
Là hoa cánh mỏng mong manh
Là suối nguồn đi không trở lại
Lòng tôi cứ thế bùi ngùi.
Tôi gọi tên em trong chốn vô cùng
Bỗng trở lại thành hồ sen êm ả
Này mắt này môi này loanh quanh hy vọng
Tay người da lạnh mồ hôi
Ta nói những gì nào ai có nhớ
Em hỏi những gì anh nào hay
Chỉ có môi em bay qua mộng寐
Hò hẹn câu nào anh đã cất đi
Phố cũ xưa quen mà nay quá lạ
Người cũng sợ người hồ sen lắm đực
Hương xưa lưu lạc
Em cũng xa xôi như cánh hạc ven trời*